

Estem en plena època de les festes majors.

A cada poble sentirem els tabalets i els flabiols anunciant que ha arribat la Festa i que ens conviden a celebrar-ho tots junts, fent poble, reforçant la comunitat de veïns i amics. També de convidats i visitants ocasionals.

En començar el meu escrit penso, amb una ombra de nostàlgia des de Barcelona, que prest serà la del meu poble d'infància, Alaior, i del seu Sant Llorenç gloriós, com també la ja passada i més internacional Sant Joan de Ciutadella, aquella explosió de gent que quasi col·lapsen la senyorial ciutat, per acabar la temporada amb les de la Mare de Deu de Gràcia a Maó, sense descuidar que tots i cadascun dels pobles faran la seva on no hi faltaran colcades i jaleos, coca bamba amb xocolati (o xocolata com diuen els de fora), pastissos, amargos, i més d'un ginet, que amb seny pot ser un bon digestiu.

Aquesta tradició festiva té, també, expressió religiosa, no endebades la pròpia festa es fa sota el patrocini d'un Sant o festivitat de la Mare de Déu. Normalment es comença amb les completes, on el mossèn que qualca de capa-llana sol fer la petició de protecció dels Caixers i/o Cavallers perquè les festes passin sense incidents ni accidents que l'enterboleixin. Després tenen la missa des caixers on reparteixen "s'aigo ros", o sigui aquella aigua de roses que des dels porrons van escampant pels caps i mocadors dels assistents.

En mig de tribulacions que ens cauen damunt, més del que voldríem, ens cal cercar espais de trobada festiva i positiva per "carregar piles" i mirar endavant amb esperança. No ens pot vèncer el pessimisme i tot lluitant per atendre les necessitats de tanta gent calcigada per la crueltat de les guerres i les pandèmies, ens fa falta no perdre el sentit del bon humor, també per ajudar millor a qui ho necessiti. Repartir un somriure és també una bona manera d'ajudar.

També la feina diària, tant necessària i convenient demana un respir i la Festa Major pot ser aquest moment d'esbarjo sa. Deia Ovidi fa més de dos mil anys: *El lleure nodreix el cos i també l'esperit se'n sol alimentar; en canvi, un treball excessiu afebleix l'un i l'altre.*

Evidentment la Festa ha de ser precisament festa. Cal no caure en una disbaixa sense control on es perdi el concepte de trobada amistosa, per deixar el domini als excessos, moltes vegades amb signes evidents d'embriaguesa, que desmereixen i ennuvolen el que cerquem: uns dies de felicitat que ens reforcin com a comunitat i ens alegrin la trobada de familiars, amics, veïns i convidats.

Tot i conservar les tradicions, ens cal acceptar que el temps no passa endebades i que, sense perdre l'esperit, també ens cal acceptar noves formes d'expressió festives sense fer-ne escarafalls. Torno a recórrer als clàssics. *L'home prudent canvia de costums segons les circumstàncies.* (Cató. *Fa més de dos mil anys*). Per tant si entenem que el jovent té noves formes de celebrar les festes de com quan ho feien els seus avis, uns i altres poden conviure-les, que d'això es tracta: de convivència i de "bon rotlle".

No pretenc caure en la inconsciència ni amagar els patiments que veiem a diari i que ens avergonyeixen com a sers humans: Ucraïna i les tanques de Melilla són per treure el son, sense oblidar que milions de persones moren de fam arreu del món. El que voldria fer entendre és que la festa ha de ser un reforç per tornar amb més empena a les tasques, tant les de feina quotidiana com les de voluntariats, perquè està més que demostrat que les persones que més treballen acostumen a ser les que més ajuden en les accions socials i de tota mena, al servei a la comunitat.

Hi ha un cant d'Església, ben adient al tema, i adequat a aquest escrit de "Raons d'esperança", que diu: *Quan pressentim, veient la branca nua,/ que malgrat tot, l'ametller florirà;/ quan esperem al cor de la nit crua,/ la nostra alegria ningú no ens la prendrà.*

Tot té el seu temps i ens calen aquests espais festius per anar amb més bona cara pel món, perquè depèn de cadascun de nosaltres que el nostre entorn sigui un poc més feliç i si som capaços d'escampar un bon tarannà i ajudar els que tenim a prop, i també fer festa amb ells, serà com una taca d'oli, en aquest cas perfumat, que ens ajudarà a tots a viure millor i més esperançats.

Bones Festes Majors!